

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/10475.**

Benyújtás dátuma: **2020-05-09 11:49**

Parlex azonosító: **1DA2717J0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ungár Péter (LMP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Milyen intézkedések születnek gyógypedagógiai asszisztensek terheinek csökkentésére?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

A nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő munkakörök, tehát a gyógypedagógus és a gyermekek egyik legfőbb segítői a gyógypedagógiai asszisztensek. Ha azt vesszük, hogy a gyógypedagógus szakma hiányszakma és, hogy a gyógypedagógiai fejlesztés egész életre kiható változásokat eredményez a fejlődésben, akkor láthatjuk, hogy a gyógypedagógiai asszisztens szerepe kiemelt, és épp ezért munkájuk is kiemelt bérezést igényelne.

Ezzel ellenkezőleg, a közalkalmazotti bértábla besorolásuk szerinti illetmény 107%-át kapják fizetésként, ami nem áll arányban munkájuk nehézségével és fontosságával. Pótlékra akkor jogosult egy asszisztens, ha *„kizárólag sajátos nevelési igényű gyermekekkel, tanulókkal foglalkozik, vagy, ha a munkaköri feladatai ellátásával érintett gyermekek, tanulók közül a sajátos nevelési igényű gyermekek, tanulók aránya a nevelési év, tanév első napján eléri a harminchárom százalékot”* (326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet). A rendelet többértelműségét kihasználva azonban az intézmények által nem minden esetben kapják meg a pótlékot a sajátos nevelési igényű gyermekekkel végzett munka ellenére sem.

Munkájuk kifejezetten fontos, nem csak a már így is túlterhelt gyógypedagógusoknak, de az ellátott gyermekeknek is, hiszen sokszor több időt töltenek az asszisztensekkel a mindennapokban, mint a gyógypedagógusokkal.

A sajátos nevelési igényű gyermekeket ellátó intézményekben ezek a munkatársak az úgynevezett iskolai *„mindenesek”*, hiszen ők gyakorlatilag üresjárat nélkül, napi 8 órán keresztül foglalkoznak a különböző gyermekekkel. A 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet szerint *„gyógypedagógiai*

asszisztens kizárólag sajátos nevelési igényű gyermekeket, tanulókat nevelő-oktató iskolában tizenöt tanulónként, illetve a siket, a vak, a középsúlyos értelmi fogyatékos, a mozgásszervi fogyatékos, az autizmus spektrum zavarral küzdő, a halmozottan fogyatékos”, illetve „súlyosan és halmozottan fogyatékos tanulókat nevelő és oktató iskolában és kollégiumban hat tanulónként foglalkoztatható”. A tapasztalat azonban évek óta az, hogy a növekvő sajátos nevelési igényű gyermekszám ellenére a gyógypedagógiai asszisztensek száma évről évre csökken, ami hatalmas munkaterhüknek és fizetésbeli alábecsültségüknek köszönhető.

Fentiekre való tekintettel kérem szíves tájékoztatását arra vonatkozóan, hogy:

1.Milyen intézkedéseket tervez a kormány a gyógypedagógiai asszisztensi munkakör megbecsültségének növelésére?

Segítő együttműködését előre is köszönöm.

Budapest, 2020.05.09.

Tisztelettel

Ungár Péter

(LMP)